നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശിക ഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ റ്റി ഡയറെക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേയ്ക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവുമായിരിക്കും.

രാജേഷ് പ്രവീൻചന്ദ്ര രാജ്യഗുരു

v

ഗുജറാത്ത് ജല വിതരണ, മലിനജല ബോർഡും മറ്റുള്ളവരും

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 2021 ലെ 7578

ഡിസംബർ 17, 2021

(ജസ്റ്റിസ് ഡോക്ടർ ധനഞ്ജയ വൈ ചന്ദ്രചൂഡ്, ജസ്റ്റിസ് എം ആർ ഷാ)

സർവീസ് നിയമം – ശമ്പള സ്കെയിലുകൾ അനുവദിക്കൽ – സംസ്ഥാന സർക്കാരുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനം – തുല്യതയ്ക്കുള്ള അവകാശവാദം – അപ്പീൽവാദികൾ എതിർകക്ഷി -ബോർഡിൽ ദിവസവേതന ജീവനക്കാരായി ജോലി ചെയ്തു – എതിർകക്ഷി 1988-ൽ സംസ്ഥാന സർക്കാർ പാസാക്കിയ ഒരു പ്രമേയം (മാതൃ പ്രമേയം)(the Parent Resolution) അംഗീകരിച്ചു – അതനുസരിച്ച് അപ്പീൽവാദിക്ക് 750 രൂപ ശമ്പള സ്കെയിലും പ്രസ്തുത പ്രമേയത്തിൽ നിന്നുള്ള മറ്റ് ആനുകൂല്യങ്ങളും അനുവദിച്ചു – തുടർന്ന 1991-ലും 1992-ലും സംസ്ഥാന സർക്കാർ പുറപ്പെടുവിച്ച പ്രമേയങ്ങൾ പരിഷ്കരിച്ചു; ഒരു വിഭാഗത്തിന് 950-1500 രൂപ ശമ്പള സ്കെയിൽ നൽകുന്ന മാതൃ പ്രമേയം, അതിൽ വ്യക്തമാക്കിയ പ്രകാരം – അപ്പീൽവാദി മുകളിൽ പറഞ്ഞ ശമ്പള സ്കെയിലിന് അവകാശവാദം ഉന്നയിച്ചു – സിംഗിൾ ജഡ്ജി അനുവദിച്ച റിട്ട് ഹർജി – ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് റദ്ദാക്കിയ ഉത്തരവ് – അപ്പീലിൽ, വിധി: ബോർഡ് ഒരിക്കലും തുടർന്നുള്ള പ്രമേയങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചില്ല - ഒരു സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനമായ എതിർഭാഗവുമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന അപ്പീൽവാദി സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ ജീവനക്കാരുമായി തുല്യത അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയില്ല - സംസ്ഥാന സർക്കാരിനെയും സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളെയും തുല്യമായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല - തുടർന്നുള്ള സർക്കാർ പ്രമേയങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയില്ല -

കൂടാതെ, തുടർന്നുള്ള പ്രമേയങ്ങൾക്ക് കീഴിലുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ ചില സോണൽ ഓഫീസുകൾ അബദ്ധത്തിൽ നൽകി, പിന്നീട് അത് പിൻവലിക്കുകയും വീണ്ടെടുക്കൽ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. - മറ്റ് ദിവസവേതന ജീവനക്കാർക്ക് അത്തരം ആനുകൂല്യത്തിന് അർഹതയില്ലെങ്കിൽ അനുച്ഛേദം 14 ഉപയോഗിച്ച് തുല്യത അവകാശപ്പെടാൻ അപ്പീൽവാദിക്ക് ആവില്ല - ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന - അനുച്ഛേദം 14 - തുല്യ ജോലിക്ക് തുല്യ വേതനത്തിന്റെ തത്വം.

സേവന നിയമം – വേതന/ശമ്പള സ്കെയിൽ നിശ്ചയിക്കൽ – വിധി: വേതന ഘടന നിശ്ചയിക്കുമ്പോൾ തൊഴിലുടമയുടെ സാമ്പത്തിക ലാഭക്ഷമത അല്ലെങ്കിൽ സാമ്പത്തിക ശേഷി ഒരു പ്രധാന ഘടകമാണ് – ജീവനക്കാർക്ക് അവരുടെ ശമ്പള സ്കെയിലുകൾ അനിവാര്യമായും പരിഷ്കരിക്കണമെന്നും/അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് ചില അധിക ആനുകൂല്യങ്ങൾ/ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകണമെന്നും അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയില്ല – കോടതികൾ വഴി ശമ്പള തുല്യത നൽകുന്നത് പ്രതികൂല ഫലങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരു പ്രസ്രവണ ഫലത്തിന് കാരണമായേക്കാം.

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന – അനുഛേദം 14 – അനുകൂല സമത്വത്തിന്റെ തത്വം – വിധി : അനുച്ഛേദം 14 അനുകൂല സമത്വത്തിന്റെ ആശയം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു, നിഷേധാത്മക സമത്വമല്ല – നിയമവിരുദ്ധതയും ക്രമക്കേടും ശാശ്വതമാക്കുന്നതിന് അതിനെ ആശ്രയിക്കാനാവില്ല.

അപ്പീലുകൾ തള്ളിക്കൊണ്ട് കോടതി വിധിച്ചു.

1.1. 01.05.1991, 15.02.1992 തീയതികളിലെ തുടർന്നുള്ള പ്രമേയങ്ങൾ ബോർഡ് ഒരിക്കലും അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല . 17.10.1988 തീയതിയിലെ മാതൃ പ്രമേയം 08.06.1989 തീയതിയിലെ കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ വഴി ബോർഡ് പ്രത്യേകമായി അംഗീകരിച്ചിരുന്നു എന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. നേരെമറിച്ച്, 1991-ലെ സർക്കാർ പ്രമേയം പ്രകാരമുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ ബോർഡിലെ ദിവസവേതന ജീവനക്കാർക്ക് അനുവദിക്കരുതെന്ന് 29.08.1991-ലെ കത്തിലൂടെ എല്ലാ സോണൽ ഓഫീസുകളിലെയും ചീഫ് എഞ്ചിനീയർമാർക്കും ഭരണപരമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. 17.10.1988 തീയതിയിലെ മാതൃ പ്രമേയം സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന്, എതിർകക്ഷി, – ബോർഡ് എല്ലാ ഒറിജിനൽ റിട്ട് ഹർജിക്കാർക്കും – ദിവസവേതന ജീവനക്കാർക്കും – 5 വർഷവും 10 വർഷവും പൂർത്തിയാക്കുമ്പോൾ – മാതൃ പ്രമേയം പ്രകാരം ആനുകൂല്യങ്ങൾ അനുവദിച്ചുവെന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. അതിനാൽ, ആക്ട് പ്രകാരം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഒരു സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനവും നിയമാനുസൃതവുമായ സ്ഥാപനമായ ബോർഡ് 01.05.1991, 15.02.1992 തീയതികളിലെ സർക്കാർ പ്രമേയങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല. പ്രസ്തുത പ്രമേയങ്ങൾ എതിർകക്ഷി – ബോർഡ് അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ, എതിർകക്ഷി – ബോർഡിനൊപ്പം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ദിവസവേതന ജീവനക്കാർക്ക് തുടർന്നുള്ള പ്രമേയങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾക്ക് അർഹതയുണ്ടായിരിക്കില്ല. തുടർന്നുള്ള പ്രമേയങ്ങളുടെ സ്വാഭാവിക പാലനമോ /അല്ലെങ്കിൽ പ്രയുക്തതയോ ഉണ്ടാകില്ല. ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് ശരിയായി വിധിച്ച സാഹചര്യങ്ങളിൽ, എതിർകക്ഷി – ബോർഡിന്റെ ദിവസവേതന ജീവനക്കാർക്ക് 1991, 1992 എന്നീ പ്രമേയങ്ങളിൽ നിന്ന് ആനുകൂല്യങ്ങൾ അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയില്ല. ശരിയായി നിരീക്ഷിച്ചതു പോലെ, 01.05.1991, 15.02.1992 തീയതികളിലെ മുകളിൽ പറഞ്ഞ പ്രമേയങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒഴുകുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ എതിർകക്ഷി – ബോർഡ് മാതൃ പ്രമേയം അംഗീകരിച്ചത് പോലെ അംഗീകരിക്കുന്നതുവരെ അവർക്ക് ലഭിക്കാൻ അവകാശമില്ല.

1.2. എതിർകക്ഷി -ബോർഡിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ദിവസവേതന ജീവനക്കാരായിട്ടും അവർക്ക് സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ ജീവനക്കാരുമായി തുല്യത അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയില്ല. എതിർകക്ഷി-ബോർഡ് നിയമപ്രകാരം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഒരു സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനമാണ്. സ്വീകരിക്കേണ്ട ശമ്പള സ്കെയിലുകളെക്കുറിച്ചും/അല്ലെങ്കിൽ സാമ്പത്തിക പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന ചില ആനുകൂല്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും നയപരമായ തീരുമാനമായി വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന തീരുമാനം എടുക്കേണ്ടത് എതിർകക്ഷി-ബോർഡിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തമാണ്. എല്ലാം അതിന്റെ സാമ്പത്തിക നിലനിൽപിനെയോ സാമ്പത്തിക ശേഷിയെയോ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. നിയമത്തിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച്, വേതന ഘടന നിശ്ചയിക്കുമ്പോൾ തൊഴിലുടമയുടെ സാമ്പത്തിക നിലനിൽപ് അല്ലെങ്കിൽ സാമ്പത്തിക ശേഷി ഒരു പ്രധാന ഘടകമാണ്, അല്ലാത്തപക്ഷം യൂണിറ്റ് തന്നെ പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നേക്കാം, അനിവാര്യമായും അത് അടച്ചുപൂട്ടേണ്ടി വന്നേക്കാം, ജീവനക്കാർക്ക് തന്നെ പ്രതികൂല പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാം. നിയമത്തിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച്, ജീവനക്കാർക്ക് അവരുടെ ശമ്പള സ്കെയിലുകൾ പരിഷ്കരിക്കണമെന്നും/അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് ചില അധിക ആനുകൂല്യങ്ങൾ/ഗ്രണങ്ങൾ നൽകണമെന്നും ന്യായമായി അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയില്ല. നിയമത്തിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് തസ്തികകളുടെയും ശമ്പളത്തിന്റെയും സമവാക്യം ഒരു സങ്കീർണ്ണമായ കാര്യമാണ്, അത് വിദഗ്ധ സമിതിക്കും സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും വിടണം, കോടതിക്ക് നിസ്സാരമായി ഇടപെടാൻ കഴിയില്ല. കോടതി ശമ്പള തുല്യത നൽകുന്നത് പ്രതികൂല പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരു പ്രസ്രവണ ഫലത്തിന് കാരണമായേക്കാം. 'തുല്യ ജോലിക്ക് തുല്യ വേതനം' എന്ന സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ പ്രയോഗത്തിന് പരിമിതികളോ പരിധികളോ ഉണ്ട്.എതിർകക്ഷി - ബോർഡ് ഒരു സ്വതന്ത്ര സ്ഥാപനമാണ്, അതിന് അതിന്റേതായ സാമ്പത്തിക ശേഷി ഉണ്ടായിരിക്കാം, അതിനാൽ അതിന്റെ ജീവനക്കാർക്ക് സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ ജീവനക്കാരുമായി തുല്യത അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയില്ല. സംസ്ഥാന

സർക്കാരിനെയും സ്വയംഭരണ ബോർഡിനെയും / സ്ഥാപനങ്ങളെയും തുല്യമായി കാണാൻ കഴിയില്ല. ബോർഡിന് അവരുടെ സ്വന്തം സാമ്പത്തിക സ്രോതസ്സുകളെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിവരുന്നു. അതിനാൽ, ബോർഡിലെ ദിവസവേതന ജീവനക്കാർക്ക് സർക്കാർ ജീവനക്കാരുമായി ശമ്പള സ്കെയിലുകളുടെ തുല്യത അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയില്ല. അതിനാൽ, 01.05.1991 ലും 15.02.1992 ലെയും സർക്കാർ പ്രമേയങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകാൻ ബോർഡിനോട് നിർദ്ദേശിച്ചതിൽ സിംഗിൾ ജഡ്ജി തെറ്റ് ചെയ്തു, ഇത് ഹൈക്കോടതി ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് റദ്ദാക്കികൊണ്ട് ശരിയാക്കി.

1.3. ബോർഡിലെ മറ്റ് ദിവസവേതന ജീവനക്കാർക്ക് 1991-ലെയും 1992-ലെയും പ്രമേയങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ അനുവദിച്ചതിനാൽ, ശേഷിക്കുന്ന ദിവസവേതന ജീവനക്കാർക്ക് സമാനമായ ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകാതിരിക്കുന്നത് വിവേചനപരവും ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 14-ന്റെ ലംഘനവുമാകുമെന്ന് സിംഗിൾ ജഡ്ജി അംഗീകരിച്ച യഥാർത്ഥ റിട്ട് ഹർജിക്കാരുടെ വാദത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, 1991-ലെയും 1992-ലെയും പ്രമേയങ്ങൾ പ്രകാരമുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ ചില സോണൽ ഓഫീസുകൾ അബദ്ധവശാൽ തെറ്റായി നൽകിയതാണെന്ന് എതിർകക്ഷി - ബോർഡിന്റെ വാദം തുടക്കം മുതൽ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു, അത് പിന്നീട് പിൻവലിക്കുകയും വീണ്ടെടുക്കൽ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. മുകളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ, യഥാർത്ഥ റിട്ട് ഹർജിക്കാർ നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ - ബോർഡിലെ ദിവസവേതന ജീവനക്കാർക്ക് 1991-ലെയും 1992-ലെയും സർക്കാർ പ്രമേയങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾക്ക് അർഹതയില്ല. അതിനാൽ, അവർക്ക് അത്തരം ആനുകൂല്യത്തിന് അർഹതയില്ലെങ്കിൽ, തുല്യതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആനുകൂല്യം അവകാശപ്പെടാൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 14 പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയില്ല. നിയമത്തിന്റെ സ്ഥിരമായ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച്, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 14 പ്രതികൂല സമത്വമല്ല, അനുകൂല സമത്വം

എന്ന ആശയം മാത്രമാണ് ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്. നിയമവിരുദ്ധതയും ക്രമക്കേടും നിലനിർത്തുന്നതിന് അതിനെ ആശ്രയിക്കാനാവില്ല. ഹൈക്കോടതി ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് പുറപ്പെടുവിച്ച തർക്കിത വിധിക്കെതിരായ ഹർജി കോടതി തള്ളി.

സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഗുജറാത്ത് മറ്റുള്ളവരും v പി ഡബ്ല്യു.ഡി എംപ്ലോയീസ് യൂണിയൻ മറ്റുള്ളവരും , (2013) 12 എസ് സി സി 417: [2013] 10 എസ് സിആർ 1091 – ബാധകമല്ല

യു.പി. സംസ്ഥാനവും മറ്റുള്ളവരും v. രാജ്കുമാർ ശർമ്മയും മറ്റുള്ളവരും, (2006) 3 എസ് സിസി 330 : [2006] 2 എസ് സിആർ 877; പശ്ചിമ സംസ്ഥാനം ബംഗാളും മറ്റുള്ളവരും v. ദേബാഷിഷ് മുഖർജിയും മറ്റുള്ളവരും,(2011) 14 എസ്സിസി 187 : [2011] 13 എസ്സിആർ 1077;

പഞ്ചാബ്സ്റ്റേറ്റ് കോപ്പറേറ്റീവ് മിൽക്ക് പ്രൊഡ്യൂസേഴ്സ് ഫെഡറേഷൻ ലിമിറ്റഡ് മറ്റുള്ളവരും V ബൽബീർ കുമാർ വാലിയയും മറ്റുള്ളവരും, (2021) 8 എസ്സിസി, 784 2021 (7) ജെ ടി 275 – ആശ്രയിച്ചു .

പി. സിംഗാരവേലനും മറ്റുള്ളവരും v. ജില്ലാ കളക്ടർ, തിരുപ്പൂർ, ഡി.ടി.യും മറ്റുള്ളവരും, (2020) 3 എസ് സിസി 133 : [2019] 15 എസ്സിആർ 408; സെക്രട്ടറി, ധനകാര്യ വകുപ്പ് v. പശ്ചിമ ബംഗാൾ രജിസ്ട്രേഷൻ സർവീസ് അസോസിയേഷൻ & മറ്റുള്ളവരും, 1993 സപ്പ് (1) എസ്സിസി 153; ബീഹാർ സംസ്ഥാനവും മറ്റുള്ളവരും v. ബിഹാർ സെക്കൻഡറി അധ്യാപക സമര സമിതി, മുൻഗർ ആൻഡ് മറ്റുള്ളവരും, (2019) 18 എസ്സിസി 301 – പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു

ഉദ്ധരിച്ച കേസുകൾ

[2013] 10 എസ് സി ആർ 1091	ബാധകമല്ല	ഖണ്ഡിക 7
[2006] 2 എസ് സി ആർ 877	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 9.8
[2011] 13 എസ് സി ആർ 1077	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 9.8
[2019] 15 എസ് സി ആർ 408	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 9.8

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരപരിധി: സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 2021 ലെ 7578.

24.07.2020-ൽ അഹമ്മദാബാദിലെ ഗുജറാത്ത് ഹൈക്കോടതിയുടെ 2020-ലെ ലെറ്റേഴ്സ് പേറ്റന്റ് അപ്പീൽ നമ്പർ 82-ൽ പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിയിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

ഒപ്പം

2021-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 7579.

സഞ്ജയ് പരീഖ്, സീനിയർ അഡ്വ., പുഖ്രംബം രമേശ് കുമാർ, സാത്വിക് പരീഖ്, ശ്രീമതി അനുപമ നാഗംഗോം, കരുൺ ശർമ്മ, എന്നിവർ അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി.

ശ്രീമതി ആസ്ത മേത്ത, ശ്രീമതി വിശാഖ, ശ്രീമതി ദീപൻവിത പ്രിയങ്ക, എന്നിവർ എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി.

കോടതിയുടെ വിധിന്യായം പുറപ്പെടുവിച്ചത് **ജസ്റ്റിസ് എം. ആർ. ഷാ,**

1. ഈ രണ്ട് അപ്പീലുകളിലും നിയമത്തെയും വസ്തുതകളെയും കുറിച്ചുള്ള പൊതുവായ ചോദ്യം ഉയർന്നുവരുന്നതിനാൽ, ഈ രണ്ട് അപ്പീലുകളും ഒരുമിച്ച് തീരുമാനിക്കുകയും തീർപ്പാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

2. എതിർകക്ഷിഅഭിജ്ഞനായഒന്നാം എതിർകക്ഷിയായ ഗുജറാത്ത് വാട്ടർ സപ്ലൈ ആൻഡ് സീവറേജ് ബോർഡ് (ഇനി മുതൽ 'ബോർഡ്' എന്ന് വിളിക്കുന്നു) സമർപ്പിച്ച 2020 ലെ ലെറ്റേഴ്സ് പേറ്റന്റ് അപ്പീൽ നമ്പർ 82 അനുവദിച്ചുകൊണ്ടും; അപ്പീലുകൾ സമർപ്പിച്ചവർ സമർപ്പിച്ച റിട്ട് ഹർജി അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് 2018 ലെ സ്പെഷ്യൽ സിവിൽ ആപ്ലിക്കേഷൻ നമ്പർ 16470 ൽ സിംഗിൾ ജഡ്ജി പാസാക്കിയ വിധിന്യായവും ഉത്തരവും റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടും; ഇതിലെ അപ്പീൽവാദികൾ - യഥാർത്ഥ എതിർകക്ഷികൾ 10 വർഷത്തെ സേവനം പൂർത്തിയാക്കുമ്പോൾ എല്ലാ അനന്തരഫല ആനുകൂല്യങ്ങളോടും കൂടി 950-1500 രൂപ ശമ്പള സ്കെയിലിന് അർഹതയുണ്ടെന്നും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ 5, 6, 7 ശമ്പള

കമ്മീഷൻ സ്കെയിലുകൾ അനുസരിച്ച് അവരുടെ ശമ്പള സ്കെയിൽ പരിഷ്കരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും കണ്ടെത്തി ഗുജറാത്ത് ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച അപവദിത വിധിയിലും ഉത്തരവിലും അതൃപ്തി പ്രകടിപ്പിച്ചും യഥാർത്ഥ റിട്ട് ഹർജിക്കാർ ഇപ്പോഴത്തെ അപ്പീൽ സമർപ്പിച്ചു.

3. 2020 ലെ മറ്റൊരു ലെറ്റേഴ്സ് പേറ്റന്റ് അപ്പീൽ നമ്പർ 179 ൽ, ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് 2020 ലെ ലെറ്റേഴ്സ് പേറ്റന്റ് അപ്പീൽ നമ്പർ 82 ലെ തീരുമാനത്തെ പിന്തുടർന്നു, ഇത് മറ്റൊരു അപ്പീലിന്റെ വിഷയമാണ്. അതിനാൽ, സൗകര്യാർത്ഥം, 2020 ലെ ലെറ്റേഴ്സ് അപ്പീൽ നമ്പർ 82 ൽ ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച തർക്കിത വിധിയിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും ഉടലെടുത്ത 2021 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 7578 ലെ വസ്തുതകൾ വിവരിക്കുകയും പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, കൂടാതെ പ്രസ്തുത അപ്പീൽ ഒരു ലീഡ് അപ്പീലായി കണക്കാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

4. ഗുജറാത്ത് സംസ്ഥാനത്തെ ജലവിതരണ, മലിനജല പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ദ്രുത വികസനത്തിനും ശരിയായ നിയന്ത്രണത്തിനുമായി 1978 ലെ ഗുജറാത്ത് ജലവിതരണ, മലിനജല ബോർഡ് ആക്ട് (ഇനി മുതൽ 'ആക്ട്' എന്ന് വിളിക്കുന്നു) പ്രകാരം എതിർകക്ഷി - ബോർഡ് രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബോർഡ് സ്വന്തം നിയമങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും രൂപീകരിക്കുന്നതുവരെ, മെച്ചപ്പെട്ട ഭരണനിർവ്വഹണത്തിനായി, ബോർഡ് രൂപീകരിച്ച തീയതി മുതൽ സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ നിയമങ്ങൾ, ചട്ടങ്ങൾ, സർക്കുലറുകൾ, നയങ്ങൾ, നിർദ്ദേശങ്ങൾ, എല്ലാ പദ്ധതികളും പാലിക്കാൻ 06.08.1980 ലെ ഒരു പ്രമേയത്തിലൂടെ ബോർഡ് തീരുമാനിച്ചു. കഴിഞ്ഞ നിരവധി വർഷങ്ങളായി സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ വിവിധ വകുപ്പുകൾക്ക് കീഴിൽ നിരവധി ദിവസവേതനക്കാർ ജോലി ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്ന് കാണുന്നു. അറ്റകുറ്റപ്പണികളിലും റിപ്പയർ ജോലികളിലും ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദിവസവേതനക്കാരുടെ അവസ്ഥയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രശ്നം പരിഹരിക്കുന്നതിനായി,

അന്നത്തെ റോഡ്, കെട്ടിട വകുപ്പ് മന്ത്രി ശ്രീ ദൗലത്തായ് പർമറിന്റെ അധ്യക്ഷതയിൽ 'ശ്രീ ദൗലത്തായ് പർമർ കമ്മിറ്റി' എന്ന പേരിൽ ഒരു കമ്മിറ്റി രൂപീകരിച്ചു. കമ്മിറ്റി സമർപ്പിച്ച ശുപാർശകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഗുജറാത്ത് സർക്കാർ 17.10.1988-ൽ ഒരു പ്രമേയം പാസാക്കി. അതിൽ 5 വർഷം, 5 വർഷത്തിൽ താഴെ അല്ലെങ്കിൽ 10 വർഷത്തേക്ക് എന്നിങ്ങനെ സേവന കാലയളവുകൾ ഉള്ള വിദഗ്ധ ദിവസവേതന തൊഴിലാളികൾക്ക് ചില ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകാൻ സർക്കാർ തീരുമാനിച്ചു.

4.1. 17.10.1988-ലെ പ്രമേയത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന പദ്ധതി അനുസരിച്ച് എല്ലാ ദിവസവേതന തൊഴിലാളികൾക്കും ജോലിയിൽ സ്ഥിരീകരണത്തിനോ അർഹതയില്ല. പ്രസ്തുത പ്രമേയം പ്രകാരം ദിവസവേതനക്കാർക്ക് ഇനിപ്പറയുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾക്ക് അർഹതയുണ്ട്:

> "(i) നിലവിലുള്ള ദിവസവേതനമനുസരിച്ച് അവർക്ക് ദിവസവേതനത്തിന് അർഹതയുണ്ട്. ആദ്യ വർഷം 240 ദിവസത്തിൽ കൂടുതൽ ജോലിയുണ്ടെങ്കിൽ, ദിവസവേതനക്കാർക്ക് ഞായറാഴ്ച, മെഡിക്കൽ അലവൻസ്, ദേശീയ അവധി ദിവസങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്ക് അർഹതയുണ്ട്.
>
> (ii) അഞ്ച് വർഷത്തിൽ കൂടുതലും 10 വർഷത്തിൽ താഴെയും സേവനമുള്ള ദിവസവേതനക്കാർക്കും അർദ്ധ വൈദഗ്ധ്യമുള്ള തൊഴിലാളികൾക്കും അവരുടെ പ്രവൃത്തി ദിവസങ്ങളിൽ നിലവിലുള്ള മാനദണ്ഡമനുസരിച്ച് ക്ഷാമബത്തയോടൊപ്പം നിശ്ചിത പ്രതിമാസ ശമ്പളത്തിനും അർഹതയുണ്ട്. മറ്റ് 14 അവധികൾ, ഞായറാഴ്ച, ദേശീയ അവധികൾ എന്നിവയ്ക്ക് പുറമേ രണ്ട് ഓപ്ഷണൽ അവധിയും അത്തരം ദിവസവേതനക്കാർക്ക് ലഭിക്കും. മെഡിക്കൽ അലവൻസും പ്രൊവിഡന്റ് ഫണ്ടിൽ

നിന്ന് കിഴിവും ലഭിക്കുന്നതിന് അത്തരം ദിവസവേതനക്കാർക്ക് അർഹതയുണ്ടായിരിക്കും.

(iii) പത്ത് വർഷത്തിൽ കൂടുതലും 15 വർഷത്തിൽ താഴെയും സേവനമുള്ള ദിവസവേതനക്കാർക്കും അർദ്ധവിദഗ്ദ്ധ തൊഴിലാളികൾക്കും അവരുടെ പ്രവൃത്തി ദിവസങ്ങൾക്ക് വിദഗ്ധ തൊഴിലാളിക്ക് തുല്യമായ കുറഞ്ഞ ശമ്പള സ്കെയിൽ, നിലവിലുള്ള മാനദണ്ഡമനുസരിച്ച് ക്ഷാമബത്ത എന്നിവ ലഭിക്കാൻ അർഹതയുണ്ട്. മാത്രമല്ല, അത്തരം ദിവസവേതനക്കാർക്ക് 14 അവധികൾക്ക് പുറമേ രണ്ട് ഓപ്ഷണൽ അവധിയും ലഭിക്കും. അയാൾക്ക്/അവൾക്ക് മെഡിക്കൽ അലവൻസും പ്രൊവിഡന്റ് ഫണ്ടിൽ നിന്ന് കിഴിവും ലഭിക്കാൻ അർഹതയുണ്ടായിരിക്കും.

(iv) 15 വർഷത്തിൽ കൂടുതൽ സേവനമുള്ള ദിവസവേതനക്കാരെയും അർദ്ധവിദഗ്ദ്ധ തൊഴിലാളികളെയും സ്ഥിരം തൊഴിലാളികളായി കണക്കാക്കും, അത്തരം അർദ്ധവിദഗ്ദ്ധ തൊഴിലാളികൾക്ക് നിലവിലുള്ള വിദഗ്ദ്ധ തൊഴിലാളികളുടെ ശമ്പള സ്കെയിലിനൊപ്പം ക്ഷാമബത്ത, പ്രാദേശിക നഗര അലവൻസ്, വീട്ടുവാടക അലവൻസ് എന്നിവ ലഭിക്കും. ഗ്രാറ്റുവിറ്റി, വിരമിച്ച ശമ്പളം, ജനറൽ പ്രൊവിഡന്റ് ഫണ്ട് എന്നിവയുടെ നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ച് അവർക്ക് ആനുകൂല്യം ലഭിക്കും. കൂടാതെ, 14 അവധികൾക്ക് പുറമേ രണ്ട് ഓപ്ഷണൽ അവധി, 30 ദിവസത്തെ സമ്പാദിച്ച അവധി, 20 ദിവസത്തെ അർദ്ധ ശമ്പള അവധി, ഞായറാഴ്ച, ദേശീയ അവധി എന്നിവ ലഭിക്കും. 15 വർഷത്തിൽ കൂടുതൽ സേവനം പൂർത്തിയാക്കിയ ദിവസവേതന തൊഴിലാളികൾക്കും അർദ്ധവിദഗ്ധർക്കും നിലവിലെ വിദഗ്ധ തൊഴിലാളികളുടെ ശമ്പള സ്കെയിലിൽ ഒരു ഇൻക്രിമെന്റ്, 20

വർഷത്തെ സേവനത്തിന് രണ്ട് ഇൻക്രിമെന്റുകൾ, 25 വർഷത്തേക്ക് മൂന്ന് ഇൻക്രിമെന്റുകൾ എന്നിവ ലഭിക്കും, അതനുസരിച്ച് അവരുടെ ശമ്പളം നിശ്ചയിക്കും.

4.2 എതിർകക്ഷി - ബോർഡ് 08.06.1989 ലെ ആശയവിനിമയം വഴി 17.10.1988 ലെ സർക്കാർ പ്രമേയം അംഗീകരിച്ചു. അതത് യഥാർത്ഥ ഹർജിക്കാർ ബോർഡിൽ ദിവസവേതന ജീവനക്കാരായി ജോലി ചെയ്യുന്നു. എതിർകക്ഷി - ബോർഡ് 17.10.1988 ലെ ജി ആർ (ഇനി മുതൽ 'മാതൃ പ്രമേയം' എന്ന് വിളിക്കുന്നു) അംഗീകരിച്ചതനുസരിച്ച്, യഥാർത്ഥ ഹർജിക്കാർ ഉൾപ്പെടെ ബോർഡിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന എല്ലാ ദിവസവേതന ജീവനക്കാർക്കും 5 വർഷത്തെ സേവനം പൂർത്തിയാക്കുമ്പോൾ 750 രൂപ ശമ്പള സ്കെയിലിന്റെയും മറ്റ് ആനുകൂല്യങ്ങളുടെയും ആനുകൂല്യം അനുവദിച്ചു.

4.3 അതിനുശേഷം 01.05.1991 ലെ പ്രമേയം പ്രകാരം, സംസ്ഥാന സർക്കാർ 17.10.1988 ലെ പ്രമേയം പരിഷ്കരിച്ചു. 01.05.1991 ലെ പരിഷ്കരിച്ച ജി.ആർ പ്രകാരം, എല്ലാ വകുപ്പുകളും ക്ലറിക്കൽ കേഡർ ക്ലാസ് - III ന്റെ ഭരണപരമായ ജോലികൾ 7 വർഷം പൂർത്തിയാക്കിയ എസ്.സി.സി പാസായ ദിവസവേതനക്കാർക്ക് നൽകുമെന്നും, അത്തരം ദിവസവേതനക്കാർക്ക് ഡ്യൂട്ടി അസൈൻമെന്റ് തീയതി മുതൽ 950-1500 രൂപ ശമ്പള സ്കെയിൽ നൽകണമെന്നും വ്യവസ്ഥ ചെയ്തു. 15.02.1992 ൽ മറ്റൊരു പ്രമേയം പുറപ്പെടുവിച്ചു, അതിൽ 7 വർഷം സേവനം പൂർത്തിയാക്കിയ എല്ലാ എസ്.എസ്.സി പാസായ ദിവസവേതനക്കാർക്ക് 01.05.1991 മുതൽ 950-1500 രൂപ ശമ്പള സ്കെയിലിൽ 950 രൂപ ശമ്പളം നൽകുമെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു. മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, എതിർകക്ഷി - ബോർഡ് അഞ്ച് വർഷം പൂർത്തിയാക്കുമ്പോൾ എല്ലാ റിട്ട് ഹർജിക്കാർക്കും ബോർഡിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന ദിവസവേതന ജീവനക്കാർക്കും മാതൃ പ്രമേയത്തിന് കീഴിലുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ അനുവദിക്കുകയും അവരെ 2550 രൂപ അടിസ്ഥാന ശമ്പളത്തിൽ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു.

എതിർകക്ഷി - ബോർഡ് 10 വർഷം പൂർത്തിയാക്കുമ്പോൾ യഥാർത്ഥ റിട്ട് ഹർജിക്കാർ ഉൾപ്പെടെ ബോർഡിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന എല്ലാ ദിവസവേതന ജീവനക്കാർക്കും മാതൃ പ്രമേയത്തിന് കീഴിലുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ അനുവദിക്കുകയും അവരെ 2550-55-2600-60-3200 രൂപ ശമ്പള സ്കെയിലിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക.

4.4 ബോർഡിന്റെ ചില സോണൽ ഓഫീസുകൾ 01.05.1991, 15.02.1992 തീയതികളിലെ പരിഷ്കരിച്ച പ്രമേയങ്ങളുടെ ആനുകൂല്യം തെറ്റായും അശ്രദ്ധമായും വൈദഗ്ധ്യമില്ലാത്ത ദിവസവേതനക്കാർക്ക് നൽകിയതായി തോന്നുന്നു. 01.05.1991, 15.02.1992 തീയതികളിലെ പ്രമേയങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുന്നതിനുള്ള നയപരമായ തീരുമാനമൊന്നും ഇല്ലാത്തതിനാൽ, ചില ദിവസവേതനക്കാർക്ക് 950-1500 രൂപ ശമ്പള സ്കെയിലിന്റെ ആനുകൂല്യം അബദ്ധവശാൽ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് എതിർകക്ഷി - ബോർഡിന്റെ ഹെഡ് ഓഫീസിന്റെ - ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു, അതിനാൽ 05.06.2015 ലെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പ്രകാരം, അത്തരം ആനുകൂല്യങ്ങൾ അനുവദിക്കരുതെന്ന് നിർദ്ദേശിച്ചു. വാസ്തവത്തിൽ, 01.05.1991 & 15.02.1992 തീയതികളിലെ പ്രമേയങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ട് എതിർകക്ഷി - ബോർഡ് അബദ്ധവശാൽ അനുവദിച്ച 950-1500 രൂപ ശമ്പള സ്കെയിലിന്റെ ആനുകൂല്യം പിൻവലിക്കുകയും വീണ്ടെടുക്കൽ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യുക, ഇത് മറ്റ് ചില നടപടികളിൽ ഹൈക്കോടതിയുടെ പരിഗണനയിലുള്ള വിഷയമാണ്.

4.5. 01.05.1991 & 15.02.1992 തീയതികളിലെ സർക്കാർ പ്രമേയങ്ങൾ പ്രകാരം തങ്ങളെ 950-1500 രൂപ ശമ്പള സ്കെയിലിൽ ഉൾപ്പെടുത്താനും 3050-4590 രൂപ വരെ ശമ്പളം പരിഷ്കരിക്കാനും ആവശ്യപ്പെട്ട് യഥാർത്ഥ റിട്ട് ഹർജിക്കാർ ബോർഡിന് വിവിധ നിവേദനങ്ങൾ അയച്ചതായി കാണാം. അതിനുശേഷം 01.05.1991, 15.02.1992 തീയതികളിലെ സർക്കാർ പ്രമേയങ്ങൾ പ്രകാരം ശമ്പള സ്കെയിലിന്റെ ആനുകൂല്യം

നൽകാനും 950-1500 രൂപ ശമ്പള സ്കെയിലിൽ ഉൾപ്പെടുത്താനും 2018 ലെ എസ് സി എ നമ്പർ 16470 വഴി യഥാർത്ഥ റിട്ട് ഹർജിക്കാർ ഹൈക്കോടതിയെ സമീപിച്ചു. പ്രസ്തുത റിട്ട് ഹർജിയെ വിശദമായ മറുപടി നൽകി ബോർഡ് എതിർത്തു. 01.05.1991, 15.02.1992 തീയതികളിലെ പരിഷ്കരിച്ച സർക്കാർ പ്രമേയങ്ങൾ 17.10.1988 തീയതികളിലെ മാതൃ പ്രമേയം പോലെ ബോർഡ് ഒരിക്കലും അംഗീകരിക്കുന്നില്ലെന്നതായിരുന്നു ബോർഡിന് വേണ്ടിയുള്ള പ്രത്യേക കേസ്. ചില സോണൽ ഓഫീസുകളിൽ 01.05.1991, 15.02.1992 തീയതികളിലെ പ്രമേയങ്ങളുടെ ആനുകൂല്യങ്ങൾ അബദ്ധവശാൽ നൽകിയതായും അവ പിൻവലിച്ചതായും ബോർഡിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള കേസ് ഉണ്ടായിരുന്നു. 01.05.1991, 15.02.1992 തീയതികളിലെ സർക്കാർ പ്രമേയങ്ങൾ ബോർഡ് പ്രത്യേകമായി അംഗീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, യഥാർത്ഥ റിട്ട് ഹർജിക്കാർക്കും മറ്റ് ദിവസവേതന ജീവനക്കാർക്കും പ്രസ്തുത പ്രമേയങ്ങൾ പ്രകാരമുള്ള ആനുകൂല്യത്തിന് അർഹതയില്ലെന്ന് ബോർഡിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള പ്രത്യേക കേസ് ഉണ്ടായിരുന്നു. തുടർന്നുള്ള പ്രമേയങ്ങൾ സ്വയമേവ അംഗീകരിക്കുന്നില്ലെന്നും സമർപ്പിച്ചു. 01.05.1991, 15.02.1992 തീയതികളിലെ സർക്കാർ പ്രമേയങ്ങളുടെ ആനുകൂല്യം മറ്റുള്ളവർക്ക് അബദ്ധവശാൽ ലഭിച്ചതിനാലും അത് പിൻവലിക്കാൻ ശ്രമിച്ചതിനാലും, റിട്ട് ഹർജിക്കാർക്ക് തുല്യത അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയില്ല. 15.10.2019 ലെ വിധിന്യായത്തിലൂടെയും ഉത്തരവിലൂടെയും, സിംഗിൾ ജഡ്ജി റിട്ട് ഹർജി അനുവദിച്ചു, 10 വർഷത്തെ സേവനം പൂർത്തിയാക്കുമ്പോൾ എല്ലാ അനന്തരഫല ആനുകൂല്യങ്ങളും ഉള്ള ദിവസവേതന ജീവനക്കാർക്ക് 950-1500 രൂപ ശമ്പള സ്കെയിലിന്റെ ആനുകൂല്യങ്ങൾ അനുവദിക്കാനും ബോർഡിനോട് നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. 5, 6, 7 ശമ്പള കമ്മീഷൻ സ്കെയിലുകൾ അനുസരിച്ച് അവരുടെ ശമ്പള സ്കെയിലുകൾ പരിഷ്കരിച്ചു. അഭിജ്ഞനായ സിംഗിൾ ജഡ്ജി കുടിശ്ശിക നൽകാനും നിർദ്ദേശിച്ചു.

5. സിംഗിൾ ജഡ്ജി പുറപ്പെടുവിച്ച മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധിന്യായത്തിലും ഉത്തരവിലും എതിർപ്പും അതൃപ്തിയും തോന്നിയ ബോർഡ്, ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിന് മുമ്പാകെ 2018 ലെറ്റേഴ്സ് പേറ്റന്റ് അപ്പീൽ 16470 സമർപ്പിച്ചു. അപവദിത വിധിന്യായത്തിലൂടെയും ഉത്തരവിലൂടെയും ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് ലെറ്റേഴ്സ് പേറ്റന്റ് അപ്പീൽ അനുവദിക്കുകയും, 01.05.1991, 15.02.1992 തീയതികളിലെ പരിഷ്കരിച്ച സർക്കാർ പ്രമേയങ്ങൾ ബോർഡ് അംഗീകരിക്കുന്നില്ലെന്നും, ബോർഡിലെ ദിവസവേതന ജീവനക്കാർക്ക് 01.05.1991, 15.02.1992 തീയതികളിലെ പരിഷ്കരിച്ച സർക്കാർ പ്രമേയങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു ആനുകൂല്യത്തിനും അർഹതയില്ലെന്നും വിധിച്ചുകൊണ്ട്, സിംഗിൾ ജഡ്ജി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിയും ഉത്തരവും റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്തു.

6. 01.05.1991, 15.02.1992 തീയതികളിലെ പരിഷ്കരിച്ച സർക്കാർ പ്രമേയങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾക്കും 950-1500 രൂപ ശമ്പള സ്കെയിലിനും യഥാർത്ഥ റിട്ട് ഹർജിക്കാർക്ക് അർഹതയില്ലെന്ന് വിധിച്ച ഹൈക്കോടതി ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവിലും വിധിന്യായത്തിലും എതിർപ്പും അതൃപ്തിയും തോന്നിയതിനാൽ, ബോർഡിലെ പ്രതിദിന ജീവനക്കാരായ യഥാർത്ഥ റിട്ട് ഹർജിക്കാർ ഇപ്പോഴത്തെ അപ്പീലുകൾ നൽകി.

7. ഒറിജിനൽ റിട്ട് ഹർജിക്കാർക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ സഞ്ജയ് പരീഖ്, സിംഗിൾ ജഡ്ജി പുറപ്പെടുവിച്ച യുക്തിസഹമായ വിധിന്യായവും ഉത്തരവും റദ്ദാക്കിയതിലൂടെ ഹൈക്കോടതി ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിന് പിഴവ് സംഭവിച്ചതായി വാദിച്ചു.

7.1 വിഷയത്തിന്റെ എല്ലാ വശങ്ങളും സിംഗിൾ ജഡ്ജി പരിഗണിച്ചതായും രേഖയിലുള്ള കാര്യങ്ങൾ പരിഗണിച്ചും 01.05.1991, 15.02.1992 തീയതികളിലെ സർക്കാർ പ്രമേയങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആനുകൂല്യത്തിന് യഥാർത്ഥ റിട്ട് ഹർജിക്കാർക്ക് അർഹതയുണ്ടെന്ന് ശരിയായി വിധിച്ചുവെന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു.

7.2 ബോർഡ് സ്വന്തമായി നിയമങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും രൂപപ്പെടുത്തുന്നതുവരെ, സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ നിയമങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും സർക്കുലറുകളും നയങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും എല്ലാ പദ്ധതികളും പാലിക്കണമെന്ന് എതിർ ഭാഗം ബോർഡ് 06.08.1990-ൽ ഒരു പ്രമേയം പാസാക്കിയതായി മുതിർന്ന അഭിഭാഷകനായ ശ്രീ പരീഖ് കൂടുതൽ സമർപ്പിച്ചു. ഇന്നുവരെ ബോർഡ് ഒരു നിയമങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും രൂപപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. അതിനാൽ ബോർഡ് 06.08.1990-ലെ സ്വന്തം ബോർഡ് പ്രമേയം പാലിക്കാനും/അല്ലെങ്കിൽ അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാനും ബാധ്യസ്ഥനാണെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു.

7.3 17.10.1988 ലെ മാതൃ പ്രമേയം ബോർഡ് അംഗീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ പോലും, തുടർച്ചയായി ഭേദഗതി ചെയ്ത എല്ലാ പ്രമേയങ്ങളും ബാധകമാകുമെന്നും ബോർഡ് അത് നടപ്പിലാക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു.

7.4 ഒരു നിയമാനന്തര സ്ഥാപനമായതിനാൽ, തുടർന്നുള്ള എല്ലാ നയ തീരുമാനങ്ങളും/പ്രമേയങ്ങളും മാതൃ പ്രമേയം അംഗീകരിച്ച അതേ രീതിയിൽ തന്നെ സ്വീകരിക്കണമെന്ന് ബോർഡ് വാദിക്കുന്നു.

7.5 01.05.1991, 15.02.1992 തീയതികളിലെ സർക്കാർ പ്രമേയങ്ങൾ പ്രകാരം അത്തരം ആനുകൂല്യങ്ങൾ ലഭിച്ച നിരവധി ജീവനക്കാർ ഉണ്ടെന്നും, 1991, 1992

തീയതികളിലെ ജി.ആർ. പ്രകാരം ആനുകൂല്യം നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് യഥാർത്ഥ റിട്ട് ഹർജിക്കാരെപ്പോലെ ദിവസവേതനക്കാരായ ജീവനക്കാരിൽ ചുരുക്കം ചിലർക്കാണെന്നും, റിട്ട് ഹർജിക്കാരുടെ അഭിഭാഷകനായ ശ്രീ പരീഖ് വാദിക്കുന്നു. അതിനാൽ, 01.05.1991, 15.02.1992 തീയതികളിലെ സർക്കാർ പ്രമേയങ്ങളുടെ ആനുകൂല്യം നിഷേധിക്കുന്ന എതിർകക്ഷി - ബോർഡിന്റെ നടപടി വിവേചനപരവും ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 14 ന്റെ ലംഘനവുമാണെന്ന് വിദ്വാൻ സിംഗിൾ ജഡ്ജി നിരീക്ഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്തു. ആകെയുള്ള 3348 ദിവസവേതന ജീവനക്കാരിൽ, 1991, 1992 ലെ പ്രമേയങ്ങളിലെ ആനുകൂല്യങ്ങൾ നിഷേധിക്കപ്പെട്ടവർ യഥാർത്ഥ റിട്ട് ഹർജിക്കാരെപ്പോലെ 474 ദിവസവേതന ജീവനക്കാർ മാത്രമാണെന്ന് സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

7.6 ജലവിതരണത്തിന്റെയും മലിനജലത്തിന്റെയും സംബന്ധിച്ച സേവനം മുമ്പ് ഗുജറാത്ത് സർക്കാരിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലായിരുന്നുവെന്നും ആ നിയമപ്രകാരം ബോർഡ് രൂപീകരിച്ചതിനുശേഷം മാത്രമേ അത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങൾ ബോർഡിന് കൈമാറിയിട്ടുള്ളൂവെന്നും അപ്പീൽവാദികളുടെ അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ പരീഖ് സമർപ്പിച്ചു. അതിനാൽ, മുമ്പ് സർക്കാർ നിർവഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾ ബോർഡ് ഏറ്റെടുക്കുന്നുണ്ടെന്നും വാദിക്കുന്നു. അതിനാൽ, ബോർഡ് ചട്ടം സൃഷ്ടിക്കുകയും മുമ്പ് സംസ്ഥാന സർക്കാർ നടത്തിയിരുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കുകയും, സംസ്ഥാന സർക്കാർ ധനസഹായം നൽകുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, റിട്ട് ഹർജിക്കാരെപ്പോലെയുള്ള ബോർഡിലെ ദിവസവേതന ജീവനക്കാർക്ക് സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ മറ്റ് വകുപ്പുകളിലെ ദിവസവേതന ജീവനക്കാർക്ക് ലഭ്യമായ അതേ ആനുകൂല്യങ്ങൾക്ക് അർഹതയുണ്ടെന്ന് വാദിക്കുന്നു. **ഗുജറാത്ത് സംസ്ഥാനവും മറ്റുള്ളവരും vs പിഡബ്ല്യുഡി എംപ്ലോയീസ് യൂണിയനും**

മറ്റുള്ളവരും (2013) 12 എസ്സ്സിസി 417 കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തെ ഇവിടെ ആശ്രയിക്കുന്നു.

8. മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ സമർപ്പിച്ച് മേൽപ്പറഞ്ഞ തീരുമാനത്തെ ആശ്രയിച്ച്, നിലവിലെ അപ്പീലുകൾ അനുവദിക്കണമെന്നും ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് പുറപ്പെടുവിച്ച അപവദിത വിധിന്യായവും ഉത്തരവുകളും റദ്ദാക്കണമെന്നും 1991, 1992 ലെ പ്രമേയങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് അഭിജ്ഞനായ സിംഗിൾ ജഡ്ജി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായവും ഉത്തരവും പുനഃസ്ഥാപിക്കണമെന്നും അപേക്ഷിക്കുന്നു.

9. നിലവിലുള്ള അപ്പീലുകളെ എതിർകക്ഷി - ബോർഡിന് വേണ്ടി ഹാജരായ വിദഗ്ദ അഭിഭാഷകയായ ശ്രീമതി ആസ്ഥ മേത്ത ശക്തമായി എതിർക്കുന്നു.

9.1 കേസിന്റെ വസ്തുതകളിലും സാഹചര്യങ്ങളിലും എതിർകക്ഷി ബോർഡ് മുന്നോട്ടുവച്ച അപ്പീലുകൾ അനുവദിച്ചതിലും അഭിജ്ഞനായ സിംഗിൾ ജഡ്ജി പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കിയതിലും ഹൈക്കോടതി ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് ഒരു തെറ്റും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും എതിർകക്ഷി ബോർഡിനുവേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകയായ ശ്രീമതി മേത്ത ശക്തമായി വാദിച്ചു.

9.2. അതിനാൽ, എതിർകക്ഷി - ബോർഡിനൊപ്പം പ്രവർത്തിക്കുന്ന യഥാർത്ഥ റിട്ട് ഹർജിക്കാർക്ക് 17.10.1988 ലെ മാതൃ പ്രമേയം പ്രകാരം ആനുകൂല്യം അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. 17.10.1988 ലെ മാതൃ പ്രമേയം ബോർഡ് പ്രത്യേകമായി അംഗീകരിച്ചതിനാൽ അത്തരം ആനുകൂല്യങ്ങൾ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, 1991, 1992 ലെ തുടർന്നുള്ള പരിഷ്കരിച്ച പ്രമേയങ്ങൾ ബോർഡ് ഒരിക്കലും

അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. അതിനാൽ, യഥാർത്ഥ റിട്ട് ഹർജിക്കാരെപ്പോലെ എതിർകക്ഷി - ബോർഡുമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ദിവസവേതന ജീവനക്കാർക്ക് 1991, 1992 ലെ പ്രമേയങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു ആനുകൂല്യത്തിനും അർഹതയില്ലെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. അതിനാൽ, 1991-ലെയും 1992-ലെയും തുടർന്നുള്ള പ്രമേയങ്ങൾ എതിർകക്ഷി - ബോർഡ് അംഗീകരിക്കാത്തതിനാൽ, 1991-ലെയും 1992-ലെയും പ്രമേയങ്ങൾ പ്രകാരം യഥാർത്ഥ റിട്ട് ഹർജിക്കാർക്ക്, അതായത് എതിർകക്ഷി ബോർഡിലെ ദിവസവേതനക്കാരായ ജീവനക്കാർക്ക്, യാതൊരു ആനുകൂല്യവും ലഭിക്കാൻ അർഹതയില്ലെന്ന് ഹൈക്കോടതി ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് ശരിയായി വിധിച്ചു എന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു.

9.3 എതിർഭാഗത്തിനു വേണ്ടി ഹാജരായ മിസ്. മേത്ത, 1991-ലെയും 1992-ലെയും പ്രമേയങ്ങൾ ഒരിക്കലും ബോർഡ് അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും, ചില സോണൽ ഓഫീസുകളിൽ 1991-ലെയും 1992-ലെയും പ്രമേയങ്ങൾ പ്രകാരമുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ അബദ്ധവശാൽ നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്ന് വാദിച്ചു. 1991-ലെയും 1992-ലെയും പ്രമേയങ്ങൾ പ്രകാരമുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകുന്നത് നിർത്താനും തെറ്റായി നൽകിയ തുക തിരിച്ചുപിടിക്കാനും ഹെഡ് ഓഫീസ് ഇതേപ്പറ്റി അറിഞ്ഞ ഉടനെ തന്നെ എല്ലാ സോണൽ ഓഫീസുകൾക്കും നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയതായി വാദിക്കുന്നു. 1991-ലെയും 1992-ലെയും പ്രമേയങ്ങൾ പ്രകാരമുള്ള ആനുകൂല്യം പിൻവലിച്ചുകൊണ്ട് 2015-ൽ കൈക്കൊണ്ട തീരുമാനം, തെറ്റായും അബദ്ധവശാൽ നൽകിയതാണെന്നും, യഥാർത്ഥ റിട്ട് ഹർജിക്കാർ ഒരിക്കലും അതിനെ ചോദ്യം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു. അതിനാൽ 1991-ലെയും 1992-ലെയും പ്രമേയങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആനുകൂല്യം പിൻവലിക്കാനുള്ള തീരുമാനം നിലനിൽക്കുന്നു.

9.4. 1991-ലെയും 1992-ലെയും പ്രമേയങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകാൻ സിംഗിൾ ജഡ്ജി റിട്ട് ഹർജികൾ അനുവദിച്ചുവെന്നും, എതിർകക്ഷി -ബോർഡിനൊപ്പം പ്രവർത്തിക്കുന്ന മറ്റ് ദൈനംദിന റേറ്റഡ് ജീവനക്കാർക്ക് 1991-ലെയും 1992-ലെയും പ്രമേയങ്ങൾ പ്രകാരം ആനുകൂല്യം നൽകുന്നുണ്ടെന്നും അതിനാൽ യഥാർത്ഥ റിട്ട് ഹർജിക്കാർക്ക് സമാനമായ ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകാതിരിക്കുന്നത് വിവേചനപരവും ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 14-ന്റെ ലംഘനവുമാണെന്നും നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട്, പ്രധാനമായും ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 14-ന്റെ വിവേചനത്തിന്റെയും ലംഘനത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം ആനുകൂല്യം നൽകാൻ എതിർകക്ഷി-ബോർഡിനോട് നിർദ്ദേശിച്ചുവെന്നും വാദിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, മറ്റ് ജീവനക്കാർക്ക് നൽകിയിരുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ പിൻവലിച്ചതായും വീണ്ടെടുക്കൽ ആവശ്യപ്പെട്ടതായും മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ വിദ്വാൻ സിംഗിൾ ജഡ്ജി പരാജയപ്പെട്ടുവെന്നും വാദിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം 1991, 1992 ലെ പ്രമേയങ്ങൾ പ്രകാരം ആനുകൂല്യം നൽകാത്ത എതിർകക്ഷി - ബോർഡിന്റെ നടപടി വിവേചനപരമാണെന്നും/അല്ലെങ്കിൽ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 14 ന്റെ ലംഘനമാണെന്നും പറയാനാവില്ലെന്ന് വാദിക്കുന്നു.

9.5 എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ വിദ്വാൻ അഭിഭാഷകയായ ശ്രീമതി മേത്ത - തീയതികളുടെയും സംഭവങ്ങളുടെയും ഇനിപ്പറയുന്ന കാലക്രമ പട്ടിക പരിഗണിക്കാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചു:

ക്രമ നമ്പർ	തിയ്യതി	വിവരങ്ങൾ
1	17.10.1988	ഗുജറാത്ത് സർക്കാർ 17.10.1988-ൽ ഒരു പ്രമേയം

		പാസാക്കി. അതിൽ 5 വർഷത്തിൽ താഴെ, 5 വർഷത്തിൽ കൂടുതലോ 10 വർഷത്തിൽ കൂടുതലോ എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ സേവന കാലയളവ് അനുസരിച്ച്, വൈദഗ്ധ്യമുള്ള ദിവസവേതന തൊഴിലാളികൾക്ക് ചില ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകാൻ സർക്കാർ തീരുമാനിച്ചു. ഇതിനെ എസ് എൽ പി -യിൽ മാത്ര പ്രമേയം/നയം എന്ന് വിളിക്കുന്നു.
2	08.06.1989	എതിർകക്ഷി ബോർഡ് മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചു- 08.06.1989-ലെ പ്രമേയം വഴി ഇത് അറിയിച്ചു .
3	01.05.1991 പ്രസക്തമായ പ്രമേയം	ഇതിലൂടെ 1988 ലെ മാത്ര പ്രമേയത്തിൽ ചില ഭേദഗതികൾ ഉണ്ടാക്കി. എല്ലാ വകുപ്പുകളും ക്ലറിക്കൽ കേഡറിന്റെ ക്ലാസ്-III ഭരണപരമായ ജോലികൾ ഏൽപ്പിക്കുന്നത് 07 വർഷം പൂർത്തിയാക്കിയ എസ്എസ്സി പാസായ ദിവസവേതനക്കാർക്ക് ആയിരിക്കുമെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. ഡ്യൂട്ടി നിയമിച്ച തീയതി മുതൽ അത്തരം ദിവസവേതനക്കാർക്ക് 950-1500 രൂപ ശമ്പള സ്കെയിൽ നൽകണമെന്നും തീരുമാനിച്ചു.
4.	29.08.1991	1991 ലെ സർക്കാർ പ്രമേയം പ്രകാരമുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ ബോർഡിലെ ദിവസവേതന ജീവനക്കാർക്ക് അനുവദിക്കരുതെന്ന് എല്ലാ സോണൽ ഓഫീസുകളിലെയും ചീഫ് എഞ്ചിനീയർമാർക്കും ഭരണപരമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകി.
5.	15.02.1992	മറ്റൊരു പ്രമേയം പുറപ്പെടുവിച്ചു, അതിൽ 01.05.1991 മുതൽ 7 വർഷത്തെ സേവനം പൂർത്തിയാക്കിയ എല്ലാ എസ്എസ്സി പാസായ ദിവസവേതനക്കാർക്കും 950-1500

		രൂപ ശമ്പള സ്കെയിലിൽ 950 രൂപ ശമ്പളം നൽകുമെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു.
6.	13.08.2003	5 വർഷം പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം എതിർകക്ഷി 1988 (മാതൃ പ്രമേയം) പ്രകാരം ആനുകൂല്യങ്ങൾ അനുവദിക്കുകയും അടിസ്ഥാന ശമ്പളം 2550 രൂപ നൽകുകയും ചെയ്തു.
7.	03.08.2004	10 വർഷം പൂർത്തിയാക്കിയ ഹർജിക്കാരന് 1988 ലെ (മാതൃ പ്രമേയം) പ്രകാരമുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ എതിർകക്ഷി അനുവദിക്കുകയും 2550-55-2600-60-3200 രൂപ ശമ്പള സ്കെയിൽ നൽകുകയും ചെയ്തു.
8.	30.03.2015/ 10.04.2015	അബദ്ധവശാൽ 01.05.1991, 15.02.1992 ലെ ആനുകൂല്യങ്ങൾ ചില സോണൽ ഓഫീസുകളിലെ അവിദഗ്ധ ദിവസവേതനക്കാർക്ക് കൂടി നീട്ടികൊടുത്തു.
9.	05.06.2015	01.05.1991, 15.02.1992 എന്നിവ സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള നയപരമായ തീരുമാനമൊന്നും എടുക്കാത്തതിനാൽ, ചില ദിവസവേതനക്കാർക്ക് 950-1500 ശമ്പള സ്കെയിലിന്റെ ആനുകൂല്യം അബദ്ധവശാൽ അനുവദിച്ചതായി എതിർകക്ഷിയായ ബോർഡിന്റെ ഹെഡ് ഓഫീസിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു, കൂടാതെ അത്തരം ആനുകൂല്യങ്ങൾ അനുവദിക്കരുതെന്ന് 05.06.2015 ലെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പ്രകാരം നിർദ്ദേശിച്ചു.
10.	2015-2018	1991, 1992 പ്രമേയങ്ങളുടെ പ്രയോഗം പരിഗണിക്കുന്നതിനായി ഹർജിക്കാരൻ വിവിധ നിവേദനങ്ങൾ എതിർകക്ഷിയായ ബോർഡിലേക്ക് അയച്ചു.

11.	2018	1991, 1992 പ്രമേയങ്ങൾ പ്രകാരം ആനുകൂല്യങ്ങൾ അനുവദിച്ച മറ്റ് ചില ജീവനക്കാർക്ക് തുല്യത അവകാശപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഹർജിക്കാരൻ 2018 ലെ എസ്സിഎ നമ്പർ 16470 ഹൈക്കോടതിയിൽ ഫയൽ ചെയ്തു.
12.	23.07.2019	താഴെപ്പറയുന്ന വാദങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ട് എതിർഭാഗമായ ബോർഡ് അവരുടെ സത്യവാങ്മൂലം സമർപ്പിച്ചു: 1. സർക്കാരിന്റെ നയങ്ങൾ എതിർകക്ഷിക്കുമേൽ താനേ ബാധകമാകില്ല 2. 1991, 1992 ലെ വിജ്ഞാപനങ്ങൾ പ്രകാരം വൈദഗ്ധ്യമുള്ള തൊഴിലാളികൾക്ക് ലഭ്യമായ ആനുകൂല്യങ്ങൾ അനുവദിക്കുന്നതിനും 1988 ലെ പ്രമേയത്തിന്റെ ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകിയ അവിദഗ്ധ തൊഴിലാളികൾക്ക് അത് ബാധകമാക്കുന്നതിനും ബോർഡ് ഒരു തീരുമാനവും എടുത്തിട്ടില്ല. 3. 05.06.2015 ലെ ആശയവിനിമയത്തിൽ, ഒരു ആനുകൂല്യങ്ങളും അനുവദിക്കരുതെന്ന് ബോർഡ് എല്ലാ സോണുകളുടെയും ചീഫ് എഞ്ചിനീയർമാർക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകി. 4. അർഹരായ അവിദഗ്ധ ദിവസവേതനക്കാർക്ക് ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകുന്നതിനായി ബോർഡ് സർക്കാരിന് നിർദ്ദേശം അയച്ചിട്ടും, സർക്കാർ ഒരു തീരുമാനവും എടുത്തിട്ടില്ല.

13.	07.09.2019	ഹർജിക്കാരൻ സത്യവാങ്മൂലം സമർപ്പിച്ചു.
14.	09.09.2019	1991 ലെ പ്രമേയം പ്രകാരമുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ ബോർഡിലെ ദിവസവേതന തൊഴിലാളികൾക്ക് ബാധകമാക്കണമെന്ന അപേക്ഷ ബന്ധപ്പെട്ട സർക്കാർ വകുപ്പ് നിരസിച്ചു.

9.6 ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് വസ്തുത ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയതിനാൽ, 1991, 1992 ലെ സർക്കാർ പ്രമേയങ്ങളിൽ നിന്ന് വരുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾക്ക് എതിർകക്ഷി - ബോർഡിനൊപ്പം പ്രവർത്തിക്കുന്ന യഥാർത്ഥ റിട്ട് ഹർജിക്കാർക്കും ദിവസവേതന ജീവനക്കാർക്കും അർഹതയില്ലെന്ന് ശരിയായി വിധിച്ചു.

9.7. 1991 ലെ പ്രമേയം പ്രകാരമുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾക്കായി അപേക്ഷിക്കാനുള്ള അപേക്ഷ പിന്നീട് പോലും സർക്കാർ നിരസിച്ചുവെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു.

9.8. ചില സോണൽ ഓഫീസുകളിൽ, അർഹതയില്ലെങ്കിലും, ദിവസവേതന ജീവനക്കാർക്ക് 1991-ലെയും 1992-ലെയും പ്രമേയങ്ങൾ പ്രകാരം ആനുകൂല്യങ്ങൾ അനുവദിച്ചതുപോലെ, അത് അബദ്ധവശാൽ പിൻവലിക്കുകയും വീണ്ടെടുക്കൽ പോലും ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തുവെന്ന് വാദിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം, ശേഷിക്കുന്ന ദിവസവേതന ജീവനക്കാർക്ക് ഒരു ആനുകൂല്യവും നൽകുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഒരു ചോദ്യവുമില്ല. അല്ലാത്തപക്ഷം, 1991-ലെയും 1992-ലെയും സർക്കാർ പ്രമേയങ്ങൾ പ്രകാരം ആനുകൂല്യം ലഭിക്കാനുള്ള അവകാശം യഥാർത്ഥ റിട്ട് ഹർജിക്കാർ സ്വതന്ത്രമായി സ്ഥാപിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് വാദിക്കുന്നു. നിലവിലെ കേസിൽ സമത്വം എന്ന ആശയത്തിലൂന്നി മറ്റ് ദിവസവേതനക്കാർക്ക് ഒരു തെറ്റ് വരുത്താൻ അനുവദിക്കാനാവില്ലെന്ന് വാദിക്കുന്നു.

യുപി സംസ്ഥാനവും മറ്റുള്ളവരും V രാജ്കുമാർ ശർമ്മയും മറ്റുള്ളവരും തമ്മിലുള്ള കേസ് (2006) 3 എസ്സിസി 330 (ഖണ്ഡിക 15); **പശ്ചിമ ബംഗാൾ സംസ്ഥാനവും മറ്റുള്ളവരും V ദെബാഷിഷ് മുഖർജിയും മറ്റുള്ളവരും** കേസ് (2011) 14 എസ്സിസി 187; **പി. സിംഗാരവേലനും മറ്റുള്ളവരും V ദെബാഷിഷ് മുഖർജിയും മറ്റുള്ളവരും** കേസ് (2020) 3 എസ്സിസി 133 എന്നീ കേസുകളിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധിയിൽ ആശ്രയിച്ചു.

9.9. എതിർകക്ഷി - ബോർഡിനു വേണ്ടി ഹാജരായ വിദഗ്ദ അഭിഭാഷകയായ ശ്രീമതി മേത്ത, ബോർഡിന്റെ തുടർന്നുള്ള തീരുമാനങ്ങൾ സ്വാഭാവികമായി പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് വാദിക്കുന്നു. എതിർകക്ഷി - ബോർഡ് ഒരു സ്വയംഭരണാധികാരമുള്ളതും നിയമാനുസൃതവുമായ സ്ഥാപനമാണെന്നും ശമ്പള സ്കെയിലുകൾ സംബന്ധിച്ച് സ്വന്തം തീരുമാനം എടുക്കാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്നും വാദിക്കുന്നു. എതിർകക്ഷി - ബോർഡിന്റെ ദൈനംദിന ജീവനക്കാരായതിനാൽ, ബോർഡ് അംഗീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, സംസ്ഥാന സർക്കാർ ജീവനക്കാർക്ക് സ്വയമേവ നൽകുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾക്ക് അവർക്ക് അർഹതയില്ലെന്ന് വാദിക്കുന്നു.

9.10 ഈ കോടതി വിധികളുടെ ഒരു വിഭാഗത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ, ശമ്പള സ്കെയിലുകളുടെ പരിഷ്കരണം, ശമ്പള സ്കെയിലുകൾ/തസ്തികകൾ നിർണ്ണയിക്കൽ തുടങ്ങിയ പ്രശ്നങ്ങൾ തൊഴിലുടമ കൈകാര്യം ചെയ്യണമെന്നും അത് തൊഴിലുടമയുടെ സാമ്പത്തിക ശേഷിയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുമെന്നും വാദിക്കുന്നു. **സെക്രട്ടറി, ധനകാര്യ വകുപ്പ് ആൻഡ് മറ്റുള്ളവർ V വെസ്റ്റ് ബംഗാൾ രജിസ്ട്രേഷൻ സർവീസ് അസോസിയേഷൻ & മറ്റുള്ളവർ,** 1993 സപ്പ് (1) എസ്സിസി 153; **സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ബീഹാർ & മറ്റുള്ളവർ V ബീഹാർ സെക്കൻഡറി ടീച്ചേഴ്സ് സ്ട്രഗിൾ കമ്മിറ്റി, മുൻഗർ & മറ്റുള്ളവർ,** (2019) 18 എസ്സിസി 301, **പഞ്ചാബ് സ്റ്റേറ്റ് കോഷറേറ്റീവ് മിൽക്ക് പ്രൊഡ്യൂസേഴ്സ് ഫെഡറേഷൻ ലിമിറ്റഡ്, മറ്റൊരാൾ V ബൽബീർ കുമാർ**

വാലിയ & മറ്റുള്ളവർ, (2021) 8 എസ്സിസി 784 എന്നീ കേസുകളിൽ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുന്നു.

9.11 ഈ കേസിൽ 1991-ലെയും 1992-ലെയും സർക്കാർ പ്രമേയങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആനുകൂല്യം എതിർകക്ഷി - ബോർഡിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ദിവസവേതന ജീവനക്കാർക്ക് നൽകാൻ ബോർഡിനോട് നിർദ്ദേശിച്ചാൽ അത് എതിർകക്ഷി - ബോർഡിന് ഒരു പ്രസ്രവണ ഫലവും സാമ്പത്തിക ബാധ്യതയും ഉണ്ടാക്കുമെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. ബോർഡിൽ അധിക സാമ്പത്തിക ബാധ്യത ഉണ്ടാകുമെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. 3348 ദിവസവേതന ജീവനക്കാരുണ്ടെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. 3348 ദിവസവേതന ജീവനക്കാരിൽ 474 പേർക്ക് 1991-ലെയും 1992-ലെയും പ്രമേയങ്ങളുടെ ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകുന്നില്ല. ഒരു ദിവസവേതന തൊഴിലാളിക്ക് അധിക സാമ്പത്തിക ബാധ്യത 5 ലക്ഷം രൂപയായിരിക്കുമെന്നും അതിനാൽ 474 ജീവനക്കാർക്ക് അനുമതി നൽകുന്നില്ലെന്നും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, 5 ലക്ഷം രൂപ 474 ജീവനക്കാരായി ഗുണിച്ചാൽ, ബോർഡിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള സാമ്പത്തിക ബാധ്യത 23.7 കോടി രൂപയാകുമെന്നും സമർപ്പിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥ റിട്ട് ഹർജിക്കാരെപ്പോലുള്ള ശേഷിക്കുന്ന 474 ദിവസവേതന ജീവനക്കാരുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പോലും, എതിർകക്ഷി ബോർഡിന് പ്രതിവർഷം 2 കോടി രൂപയുടെ അധിക ബാധ്യത ഉണ്ടാകുമെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു.

10. മുകളിൽ പറഞ്ഞ സത്യവാങ്മൂലങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, ഇപ്പോഴത്തെ അപ്പീലുകൾ തള്ളിക്കളയാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

11. ബന്ധപ്പെട്ട കക്ഷികൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള വിദ്വാൻ അഭിഭാഷകരെ കോടതി വിശദമായി കേട്ടു.

12. ഈ കോടതിയുടെ പരിഗണനയ്ക്കായി ഉന്നയിക്കുന്ന ഒരു ചോദ്യം, എതിർകക്ഷി ബോർഡിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ദൈനംദിന ജീവനക്കാരായ യഥാർത്ഥ റിട്ട് ഹർജിക്കാർക്ക് 01.05.1991, 15.02.1992 തീയതികളിലെ തുടർന്നുള്ള പ്രമേയങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾക്ക് അർഹതയുണ്ടോ എന്നതാണ്. ഈ കോടതിയുടെ പരിഗണനയ്ക്കായി ഉന്നയിക്കുന്ന മറ്റൊരു ചോദ്യം, മറ്റ് ജീവനക്കാർക്ക് തെറ്റായി ആനുകൂല്യങ്ങൾ അനുവദിച്ച കേസിൽ നെഗറ്റീവ് സമത്വ തത്വം ബാധകമാകുമോ, കൂടാതെ/അല്ലെങ്കിൽ തുല്യത അവകാശപ്പെടുന്ന ജീവനക്കാർ പ്രത്യേക ആനുകൂല്യങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതിന് സ്വതന്ത്രമായി അവരുടെ അവകാശങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കേണ്ടതുണ്ടോ എന്നതാണ്.

13. ബന്ധപ്പെട്ട കക്ഷികളുടെ അഭിഭാഷകരെ കേട്ടതിൽ നിന്നും മുകളിൽ പുനർനിർമ്മിച്ച തീയതികളുടെയും സംഭവങ്ങളുടെയും പട്ടിക പരിഗണിച്ചതിൽ നിന്നും, റിട്ട് ഹർജിക്കാർ എതിർകക്ഷി - ബോർഡിൽ ദിവസവേതന ജീവനക്കാരായി ജോലി ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്ന് കാണാൻ കഴിയും. ഗുജറാത്ത് സംസ്ഥാനം 17.10.1988-ൽ ഒരു പ്രമേയം പാസാക്കി, അതിൽ വൈദഗ്ധ്യമുള്ള ദിവസവേതന തൊഴിലാളികൾക്ക് ചില ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകാൻ സർക്കാർ തീരുമാനിച്ചു. നിയമപ്രകാരം രൂപീകരിച്ച ഒരു സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനമായ പ്രതിഭാഗം - ബോർഡ് 17.10.1988-ലെ പ്രമേയം അംഗീകരിക്കുകയും മാതൃ പ്രമേയമായ 17.10.1988-ലെ ജി.ആറിൽ നിന്ന് വരുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു. 17.10.1988-ലെ മാതൃ പ്രമേയത്തിൽ നിന്ന് വരുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ ബന്ധപ്പെട്ട യഥാർത്ഥ റിട്ട് ഹർജിക്കാർ - ദിവസവേതന ജീവനക്കാർക്ക് അനുവദിക്കുന്നതിൽ തർക്കമില്ല.

13.1 എന്നിരുന്നാലും, പിന്നീട് സർക്കാർ 01.05.1991 ലും 15.02.1992 ലും പ്രമേയങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചു, അതനുസരിച്ച് 17.10.1988 ലെ മാതൃ പ്രമേയത്തിൽ ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തി,

എസ്എസ്സി പാസായവരും 7 വർഷം പൂർത്തിയാക്കിയവരുമായ ദിവസവേതനക്കാർക്ക് വകുപ്പ് ക്ലറിക്കൽ കേഡർ ക്ലാസ് III ന്റെ ഭരണപരമായ ജോലികൾ നൽകുമെന്നും അവർക്ക് ഡ്യൂട്ടി അസൈൻമെന്റ് തീയതി മുതൽ 950-1500 രൂപ ശമ്പള സ്കെയിൽ നൽകുമെന്നും വ്യവസ്ഥ ചെയ്തു. 01.05.1991 ലും 15.02.1992 ലും മുകളിൽ പറഞ്ഞ തുടർന്നുള്ള സർക്കാർ പ്രമേയങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആനുകൂല്യം യഥാർത്ഥ റിട്ട് ഹർജിക്കാർ - ദിവസവേതന ജീവനക്കാർ - അവകാശപ്പെടുന്നത് പ്രധാനമായും 1991 ലും 1992 ലും മുകളിൽ പറഞ്ഞ സർക്കാർ പ്രമേയങ്ങൾ പ്രകാരം സമാനമായ മറ്റ് ദിവസവേതന ജീവനക്കാർക്ക് ആനുകൂല്യം അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അതിനാൽ അത്തരം ആനുകൂല്യങ്ങൾ മറ്റ് ദിവസവേതന ജീവനക്കാർക്ക് - റിട്ട് ഹർജിക്കാർക്ക് - നൽകുന്നതെന്നും ഇത് വിവേചനപരവും ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 14 ന്റെ ലംഘനവുമാണ് എന്ന് കാണിച്ചാണ്.

13.2 എന്നിരുന്നാലും, 01.05.1991, 15.02.1992 തീയതികളിലെ തുടർന്നുള്ള പ്രമേയങ്ങൾ ബോർഡ് ഒരിക്കലും അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല എന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. 17.10.1988 തീയതിയിലെ മാതൃ പ്രമേയം 08.06.1989 തീയതിയിലെ ആശയവിനിമയം വഴി ബോർഡ് പ്രത്യേകമായി അംഗീകരിച്ചിരുന്നു എന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. നേരെമറിച്ച്, 1991-ലെ സർക്കാർ പ്രമേയം പ്രകാരമുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ ബോർഡിലെ ദിവസവേതന ജീവനക്കാർക്ക് അനുവദിക്കരുതെന്ന് 29.08.1991-ലെ കത്തിലൂടെ എല്ലാ സോണൽ ഓഫീസുകളിലെയും ചീഫ് എഞ്ചിനീയർമാർക്കും ഭരണപരമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. 17.10.1988 തീയതിയിലെ മാതൃ പ്രമേയം സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ തുടങ്ങി, എതിർകക്ഷി, - ബോർഡ് എല്ലാ ഒറിജിനൽ റിട്ട് ഹർജിക്കാർക്കും - ദിവസവേതന ജീവനക്കാർക്കും - 5 വർഷവും 10 വർഷവും പൂർത്തിയാക്കുമ്പോൾ - മാതൃ പ്രമേയം പ്രകാരം

ആനുകൂല്യങ്ങൾ അനുവദിച്ചുവെന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. അതിനാൽ, ആക്ട് പ്രകാരം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഒരു സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനവും നിയമാനുസൃതവുമായ സ്ഥാപനമായ ബോർഡ് 01.05.1991, 15.02.1992 തീയതികളിലെ സർക്കാർ പ്രമേയങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല. പ്രസ്തുത പ്രമേയങ്ങൾ എതിർകക്ഷി - ബോർഡ് അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ, എതിർകക്ഷി - ബോർഡിനൊപ്പം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ദിവസവേതന ജീവനക്കാർക്ക് തുടർന്നുള്ള പ്രമേയങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾക്ക് അർഹതയുണ്ടായിരിക്കില്ല. തുടർന്നുള്ള പ്രമേയങ്ങളുടെ സ്വാഭാവിക പാലനമോ /അല്ലെങ്കിൽ പ്രയുക്തതയോ ഉണ്ടാകില്ല. ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് ശരിയായി വിധിച്ച സാഹചര്യങ്ങളിൽ, എതിർകക്ഷി - ബോർഡിന്റെ ദിവസവേതന ജീവനക്കാർക്ക് 1991, 1992 എന്നീ പ്രമേയങ്ങളിൽ നിന്ന് ആനുകൂല്യങ്ങൾ അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയില്ല. ശരിയായി നിരീക്ഷിച്ചതു പോലെ, 01.05.1991, 15.02.1992 തീയതികളിലെ മുകളിൽ പറഞ്ഞ പ്രമേയങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒഴുകുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ എതിർകക്ഷി - ബോർഡ് മാതൃ പ്രമേയം അംഗീകരിച്ചത് പോലെ അംഗീകരിക്കുന്നതുവരെ അവർക്ക് ലഭിക്കാൻ അവകാശമില്ല.

13.3 എതിർകക്ഷി -ബോർഡിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ദിവസവേതന ജീവനക്കാരായിട്ടും അവർക്ക് സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ ജീവനക്കാരുമായി തുല്യത അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയില്ല. എതിർകക്ഷി-ബോർഡ് നിയമപ്രകാരം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഒരു സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനമാണ്. സ്വീകരിക്കേണ്ട ശമ്പള സ്കെയിലുകളെക്കുറിച്ചും/അല്ലെങ്കിൽ സാമ്പത്തിക പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന ചില ആനുകൂല്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും നയപരമായ തീരുമാനമായി വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന തീരുമാനം എടുക്കേണ്ടത് എതിർകക്ഷി-ബോർഡിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തമാണ്. എല്ലാം അതിന്റെ സാമ്പത്തിക നിലനിൽപ്പിനെയോ സാമ്പത്തിക

ശേഷിയെയോ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. നിയമത്തിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച്, വേതന ഘടന നിശ്ചയിക്കുമ്പോൾ തൊഴിലുടമയുടെ സാമ്പത്തിക നിലനിൽപ്പ് അല്ലെങ്കിൽ സാമ്പത്തിക ശേഷി ഒരു പ്രധാന ഘടകമാണ്, അല്ലാത്തപക്ഷം യൂണിറ്റ് തന്നെ പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നേക്കാം, അനിവാര്യമായും അത് അടച്ചുപൂട്ടേണ്ടി വന്നേക്കാം, ജീവനക്കാർക്ക് തന്നെ പ്രതികൂല പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാം. നിയമത്തിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച്, ജീവനക്കാർക്ക് അവരുടെ ശമ്പള സ്കെയിലുകൾ പരിഷ്കരിക്കണമെന്നും/അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് ചില അധിക ആനുകൂല്യങ്ങൾ/ഗ്രണങ്ങൾ നൽകണമെന്നും ന്യായമായി അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയില്ല.

13.4 നിയമത്തിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് തസ്തികകളുടെയും ശമ്പളത്തിന്റെയും സമവാക്യം ഒരു സങ്കീർണ്ണമായ കാര്യമാണ്, അത് വിദഗ്ധ സമിതിക്കും സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും വിടണം, കോടതിക്ക് നിസ്സാരമായി ഇടപെടാൻ കഴിയില്ല. കോടതി ശമ്പള തുല്യത നൽകുന്നത് പ്രതികൂല പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരു പ്രസ്രവണ ഫലത്തിന് കാരണമായേക്കാം. 'തുല്യ ജോലിക്ക് തുല്യ വേതനം' എന്ന സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ പ്രയോഗത്തിന് പരിമിതികളോ പരിധികളോ ഉണ്ട്.

13.5 എതിർകക്ഷി - ബോർഡിലെ ദിവസവേതനം ലഭിക്കുന്ന ജീവനക്കാരായതിനാൽ, അവർക്ക് സർക്കാർ ജീവനക്കാരെപ്പോലെ തന്നെ അവകാശവാദം ഉന്നയിക്കാൻ കഴിയില്ല. എതിർകക്ഷി - ബോർഡ് ഒരു സ്വതന്ത്ര സ്ഥാപനമാണ്, അതിന് അതിന്റേതായ സാമ്പത്തിക ശേഷി ഉണ്ടായിരിക്കാം, അതിനാൽ അതിന്റെ ജീവനക്കാർക്ക് സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ ജീവനക്കാരുമായി തുല്യത അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയില്ല.

13.6 സംസ്ഥാന സർക്കാരിനെയും സ്വയംഭരണ ബോർഡിനെയും / സ്ഥാപനങ്ങളെയും തുല്യമായി കാണാൻ കഴിയില്ല. ബോർഡിന് അവരുടെ സ്വന്തം സാമ്പത്തിക സ്രോതസ്സുകളെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിവരുന്നു. **പഞ്ചാബ് സ്റ്റേറ്റ് കോഷറേറ്റീവ് മിൽക്ക് പ്രൊഡ്യൂസേഴ്സ് ഫെഡറേഷൻ ലിമിറ്റഡിന്റെയും മറ്റൊരാൾ** (മേൽപരാമർശം)യുടെയും കാര്യത്തിൽ അടുത്തിടെയുണ്ടായ വിധിയുടെ ഖണ്ഡിക 32 ൽ ഇത് താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ നിരീക്ഷിക്കുന്നു:

> "32. സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ചെലവുകൾ നിറവേറ്റുന്നതിനായി നികുതി ചുമത്താൻ കേന്ദ്ര അല്ലെങ്കിൽ സംസ്ഥാന സർക്കാരിന് അധികാരമുണ്ട്. പൗരന്മാർക്ക് അമിതഭാരം വരുത്താതിരിക്കാൻ എത്ര നികുതി ചുമത്തണമെന്ന് എല്ലായ്പ്പോഴും സർക്കാരിന്റെ ബോധപൂർവമായ തീരുമാനമാണ്. എന്നാൽ ബോർഡുകളും കോർപ്പറേഷനുകളും അവരുടെ ചെലവുകൾക്കായി സ്വന്തം വിഭവങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ സാഹചര്യത്തിനനുസരിച്ച് കേന്ദ്ര/സംസ്ഥാന സർക്കാരിൽ നിന്ന് ഗ്രാന്റ് തേടുകയോ വേണം. അതിനാൽ, കേന്ദ്ര/സംസ്ഥാന സർക്കാർ ജീവനക്കാർക്ക് ഉയർന്ന ശമ്പള സ്കെയിലിന്റെ ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകുന്നത് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഒരു ഉപകരണം നൽകുന്ന ശമ്പള സ്കെയിൽ നൽകുന്നതിനേക്കാൾ വ്യത്യസ്തമായ നിലയിലാണ്."

അതിനാൽ, ബോർഡിലെ ദിവസവേതന ജീവനക്കാർക്ക് സർക്കാർ ജീവനക്കാരുമായി ശമ്പള സ്കെയിലുകളുടെ തുല്യത അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയില്ല.

13.7. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ 01.05.1991, 15.02.1992 തീയതികളിലെ സർക്കാർ പ്രമേയങ്ങൾ അംഗീകരിക്കേണ്ടതില്ലെന്ന് ബോർഡ് ബോധപൂർവ്വം തീരുമാനമെടുത്തിട്ടുണ്ട്.

1991, 1992 ലെ സർക്കാർ പ്രമേയങ്ങൾ പ്രകാരമുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകാൻ സംസ്ഥാന സർക്കാർ പോലും വിസമ്മതിച്ചു.1991-ലെയും 1992-ലെയും സർക്കാർ പ്രമേയങ്ങൾ പ്രകാരമുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ അനുവദിച്ചാൽ ബോർഡിനുണ്ടാകുന്ന അധിക സാമ്പത്തിക ബാധ്യത കണക്കിലെടുത്ത് ബോർഡ് ബോധപൂർവമായ ഒരു തീരുമാനമെടുത്തു.

14. ആവർത്തിച്ചുപറഞ്ഞാൽ, 17.10.1988 ലെ മാതൃ പ്രമേയം അംഗീകരിക്കുന്നത് പോലെ, 1991 ലെയും 1992 ലെയും സർക്കാർ പ്രമേയങ്ങൾ ബോർഡ് പ്രത്യേകമായി അംഗീകരിക്കുന്നതുവരെ, എതിർകക്ഷി - ബോർഡിന്റെ ദിവസവേതന ജീവനക്കാർ/ജീവനക്കാർ 1991 ലെയും 1992 ലെയും പ്രമേയങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു ആനുകൂല്യത്തിനും അർഹരായിരിക്കില്ലെന്ന് നിരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ, 01.05.1991 ലും 15.02.1992 ലെയും സർക്കാർ പ്രമേയങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകാൻ ബോർഡിനോട് നിർദ്ദേശിച്ചതിൽ സിംഗിൾ ജഡ്ജി തെറ്റ് ചെയ്തു, ഇത് ഹൈക്കോടതി ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് റദ്ദാക്കികൊണ്ട് ശരിയാക്കി.

15. ബോർഡിലെ മറ്റ് ദിവസവേതന ജീവനക്കാർക്ക് 1991-ലെയും 1992-ലെയും പ്രമേയങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ അനുവദിച്ചതിനാൽ, ശേഷിക്കുന്ന ദിവസവേതന ജീവനക്കാർക്ക് സമാനമായ ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകാതിരിക്കുന്നത് വിവേചനപരവും ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 14-ന്റെ ലംഘനവുമാകുമെന്ന് സിംഗിൾ ജഡ്ജി അംഗീകരിച്ച യഥാർത്ഥ റിട്ട് ഹർജിക്കാരുടെ വാദത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, 1991-ലെയും 1992-ലെയും പ്രമേയങ്ങൾ പ്രകാരമുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ ചില സോണൽ ഓഫീസുകൾ അബദ്ധവശാൽ തെറ്റായി നൽകിയതാണെന്ന് എതിർകക്ഷി - ബോർഡിന്റെ വാദം തുടക്കം മുതൽ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു, അത് പിന്നീട് പിൻവലിക്കുകയും വീണ്ടെടുക്കൽ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. മുകളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ, യഥാർത്ഥ

റിട്ട് ഹർജിക്കാർ നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ - ബോർഡിലെ ദിവസവേതന ജീവനക്കാർക്ക് 1991-ലെയും 1992-ലെയും സർക്കാർ പ്രമേയങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾക്ക് അർഹതയില്ല. അതിനാൽ, അവർക്ക് അത്തരം ആനുകൂല്യത്തിന് അർഹതയില്ലെങ്കിൽ, തുല്യതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആനുകൂല്യം അവകാശപ്പെടാൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 14 പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയില്ല. നിയമത്തിന്റെ സ്ഥിരമായ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച്, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 14 പ്രതികൂല സമത്വമല്ല, അനുകൂല സമത്വം എന്ന ആശയം മാത്രമാണ് ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്. നിയമവിരുദ്ധതയും ക്രമക്കേടും നിലനിർത്തുന്നതിന് അതിനെ ആശ്രയിക്കാനാവില്ല.

15.1 നിയമനങ്ങളുടെയോ ശമ്പള സ്കെയിലുകളുടെയോ കാര്യത്തിൽ **രാജ്കുമാർ ശർമ്മ** (മേൽപരാമർശം) കേസിൽ ഈ കോടതി വിധിച്ചതുപോലെ, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 14 പ്രതികൂല സമത്വം വിഭാവനം ചെയ്യുന്നില്ല, കൂടാതെ സംസ്ഥാനം തെറ്റ് ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതേ തെറ്റ് നിലനിർത്താൻ നിർബന്ധിക്കാനാവില്ല.

15.2 ദേബാശിഷ് മുഖർജി (മേൽപരാമർശം) കേസിൽ സമത്വ ആശയം കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ ഖണ്ഡിക 26 ൽ ഇത് താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ നിരീക്ഷിക്കുന്നു:

> “26. നിയമത്തിന് മുന്നിൽ തുല്യത ഉറപ്പാക്കുന്നത് ഒരു മികച്ച ആശയമാണെന്നും അത് പ്രതികൂല രീതിയിൽ നടപ്പിലാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും ഇപ്പോൾ നന്നായി ഉറപ്പായിരിക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിക്കോ വ്യക്തികളുടെ ഗ്രൂപ്പിനോ അനുകൂലമായി ഒരു നിയമവിരുദ്ധതയോ ക്രമക്കേടോ നടന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, മറ്റുള്ളവർക്ക് നിയമവിരുദ്ധമായോ ഏകപക്ഷീയമായോ നൽകിയിട്ടുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ നിഷേധിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന കാരണത്താൽ, കോടതികളുടെയും ട്രൈബ്യൂണലുകളുടെയും

അധികാരപരിധി ഉപയോഗിച്ച് സംസ്ഥാനത്തോട് അതേ ക്രമക്കേടോ നിയമവിരുദ്ധതയോ ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെടാൻ കഴിയില്ല. [കാണുക: ഹർഷരൺ സിംഗ് vs. ന്യൂഡൽഹി മുനിസിപ്പൽ അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ - 1996 (2) എസ് സി സി 459, യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ vs. കിർലോസ്കർ ന്യൂമാറ്റിക്സ് ലിമിറ്റഡ് . - 1996 (4) എസ് സി സി 433, യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ vs. ഇന്റർനാഷണൽ ട്രേഡിംഗ് കമ്പനി. - 2003 (5) എസ് സി സി 437, ബീഹാർ സംസ്ഥാനം vs. കാമേശ്വർ പ്രസാദ് സിംഗ് - 2000 (9) എസ് സി സി 94.]"

16.മേൽപ്പറഞ്ഞ തീരുമാനങ്ങളിൽ ഈ കോടതി നിർദ്ദേശിച്ച നിയമം നിലവിലുള്ള കേസിന്റെ വസ്തുതകൾക്ക് ബാധകമാക്കുന്നതിലൂടെയും മുകളിൽ നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെയും, ബോർഡിലെ ദിവസവേതനക്കാരായ ജീവനക്കാർക്ക് 01.05.1991, 15.02.1992 തീയതികളിലെ സർക്കാർ പ്രമേയങ്ങളിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ അവകാശമായി ചോദിക്കാൻ കഴിയില്ല, അതിനാൽ 1991, 1992 തീയതികളിലെ പ്രസ്തുത പ്രമേയങ്ങളിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾക്ക് അവർക്ക് അർഹതയില്ല. തുടർന്ന് മറ്റ് സോണൽ ഓഫീസുകൾ ചെയ്ത തെറ്റ് തിരുത്തുകയും ആനുകൂല്യങ്ങൾ തെറ്റായി അല്ലെങ്കിൽ അബദ്ധവശാൽ പിൻവലിക്കുകയും വീണ്ടെടുക്കൽ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്ത വസ്തുത കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, 1991, 1992 ലെ സർക്കാർ പ്രമേയത്തിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന ആനുകൂല്യം നൽകാത്ത എതിർകക്ഷി - ബോർഡിന്റെ നടപടി വിവേചനപരവും ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 14 ന്റെ ലംഘനവുമാണെന്ന് വിധിച്ചുകൊണ്ട് സിംഗിൾ ജഡ്ജി ഉചിതമായ തെറ്റ് ചെയ്തു. ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് ഇത് ശരിയായി തിരുത്തി, സിംഗിൾ ജഡ്ജി പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവ് ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് ശരിയായി റദ്ദാക്കി.

17. പിഡബ്ല്യുഡി എംപ്ലോയീസ് യൂണിയൻ (മേൽപരാമർശം) കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തിൽ യഥാർത്ഥ റിട്ട് ഹർജിക്കാർക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ വിദഗ്ധ അഭിഭാഷകൻ ആശ്രയിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, നിലവിലുള്ള കേസിന്റെ വസ്തുതകൾക്ക് ഇത് ബാധകമാകില്ല കൂടാതെ/അല്ലെങ്കിൽ എതിർകക്ഷി - ബോർഡിന്റെ ദിവസവേതന ജീവനക്കാർക്ക് ഇത് ഒരു സഹായവും ചെയ്യില്ല. ഈ കോടതിയുടെ മുമ്പാകെയുള്ള കേസിൽ തർക്കം സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ രണ്ട് വ്യത്യസ്ത വകുപ്പുകളെക്കുറിച്ചായിരുന്നു.

മുകളിൽ നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, സർക്കാർ വകുപ്പുകളിലെ ജീവനക്കാരും ബോർഡിലെ ജീവനക്കാരും വ്യത്യസ്ത നിലകളിലാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. മുകളിൽ നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, ബോർഡിലെ ജീവനക്കാർക്ക് സർക്കാർ ജീവനക്കാരുടേതിന് തുല്യത അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയില്ല.

18. മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാരണത്താൽ ഹൈക്കോടതി ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് പുറപ്പെടുവിച്ച അപവാദിത വിധിന്യായത്തെയും ഉത്തരവിനെയും ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത് പരാജയപ്പെടുന്നു. മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാരണത്താൽ, ലെറ്റേഴ്സ് പേറ്റന്റ് അപ്പീലുകൾ അനുവദിക്കുന്നതിലും ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിയും ഉത്തരവുകളും റദ്ദാക്കുന്നതിലും ഹൈക്കോടതി ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് ഗുരുതരമായ തെറ്റ് ചെയ്തുവെന്ന് പറയാനാവില്ല. 01.05.1991, 15.02.1992 തീയതികളിലെ സർക്കാർ പ്രമേയങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾക്ക് എതിർകക്ഷി ബോർഡിന്റെ ദൈനംദിന ജീവനക്കാർ ആയ യഥാർത്ഥ റിട്ട് ഹർജിക്കാർ അർഹരല്ലെന്ന് വിധിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, നടപ്പിലാക്കുകയും നൽകുകയും ചെയ്തതായി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിരിക്കുന്ന 17.10.1988 തീയതികളിലെ മാത്ര പ്രമേയത്തിൽ നിന്നുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ അവർക്ക് തുടർന്നും

നൽകാനോ അനുവദിക്കാനോ കഴിയും. ഈ രണ്ട് അപ്പീലുകളും തള്ളിക്കളയേണ്ടതും അതനുസരിച്ച് തള്ളുന്നതുമാണ്.

എന്നിരുന്നാലും, കേസിന്റെ വസ്തുതകളിലും സാഹചര്യങ്ങളിലും ചെലവുകൾ സംബന്ധിച്ച് ഒരു ഉത്തരവുമുണ്ടാകില്ല.